

РЕШЕНИЕ

№ 499

гр. София, 06.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав, в
публично заседание на 30.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8812** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – чл.161 ДОПК.

Образувано е по жалба, подадена от М. И., в качеството на представляващ на „Марс 2023“ ЕООД с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК] с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221524005452-091-001/07.05.2025 год., издаден от Г. М. В.-Н. - н-к сектор „Ревизии“ като орган възложил ревизията и С. А. К.-гл.инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 906/21.07.2025 год. на Директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при ЦУ на НАП - [населено място].

С жалбата се излагат твърдения, че констатациите на органите по приходите са необосновани и същите явно не са съобразени с представените доказателства. Жалбоподателят изтъква, че разполага с фактури, съдържащи всички реквизити на данъчен документ по смисъла на чл. 112, ал. 1 от ЗДДС и същите са отразени от доставчика му в дневниците за продажби за съответните периоди и е начислен дължимият ДДС. Фактурите са придружени с двустранно подписани протоколи, които удостоверяват предаване на резултата от услугите. Със сключения договор за поръчка е обективизирана възникнала облигационноправна връзка между страните. Складовата и трудовата обезпеченост на доставчика е доказана по безспорен начин с представени фактури за наем на склад и наем на персонал, издадени от предходните доставчици „ХПП ГРУП" ЕООД и „МЛЕЧЕН ДОЛ“ ЕООД. По отношение на отбелязването, че липсват плащания по процесните фактури сочи, че прихващането като способ за погасяване на насрещни задължения е уредено в чл. 103 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/. В заключение прави искане за отмяна на РА като незаконосъобразен.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът - Директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при ЦУ на НАП се представлява от юрк. С., която моли жалбата да бъде отхвърлена, а РА оставен в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор Яни Костов, който счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221524005452-020- 001/23.10.2024 г. /л.30 от делото/, връчена по електронен път на 28.10.2024 г., издадена от Г. М. В.-Н.. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП, е възложена ревизия на „МАРС 2023“ ЕООД за установяване на задължения за данък върху добавената стойност за периодите от 01.07.2024 г. до 31.08.2024 г. Със Заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22221524005452-020- 002/12.12.2024 г. и ЗИЗВР №Р-22221524005452-020-003/27.01.2025 г. срокът за завършване на ревизията е продължен до 28.03.2025 г.

С цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за определяне данъчните задължения на ревизираното лице са извършени редица процесуални действия, които са подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК. Ревизията приключва с РА №Р-22221524005452-091-001/07.05.2025 г., издаден от Г. М. В.-Н. - орган, възложил ревизията, и С. А. К., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен на 20.05.2025 г. Установени са задължения в размер на 402 633,32 лв. и лихви 37 717.77 лв.

В хода на ревизията е установено, че дружество „МАРС 2023" ЕООД с ЕИК[ЕИК] е регистрирано в Търговския регистър към Агенция по вписванията на 27.05.2024г., със седалище и адрес на управление в [населено място], [жк], [улица], ап. Офис сграда "КАМПУС X". Декларираната дейност е търговия с леки и лекотоварни автомобили, предимно внос от чужбина, както и закупени от официални представителства на световни марки в България. Дружеството не притежава издадени лицензи или разрешителни във връзка с извършваната дейност. По данни от Имотния регистър е установено, че не притежава недвижими имоти, а след извършена справка в информационния масив на НАП се установи, че по данни от КАТ и по данни, предоставени от общините, за ревизирания период не притежава и МПС.

След извършена проверка за налични фискални устройства, за „МАРС 2023" ЕООД не са установени данни за регистрирани ЕКАФП.

За ревизирания период, дружеството декларира данъчна основа с право на пълен данъчен кредит в размер 2 013 166,68 лв. и ползван данъчен кредит 402 633,32 лв. по девет броя фактури издадени от „СКЛАД И ОБРАБОТКА" ЕООД както следва:

1. Фактура № [ЕГН] от 08.07.2024 г. на стойност 259 800 лв. с основание „Външни услуги, съгласно Договор и протокол за периода 01.07.2024 г. – 07.07.2024 г. с ДО 259 800 лв. и начислен ДДС в размер на 51 960 лв. /л.89 от Приложение към делото/
2. Фактура № [ЕГН] от 15.07.2024 г. на стойност 413 400лв. с основание „Външни услуги, съгласно Договор и протокол за периода 08.07.2024 г. – 14.07.2024 г. с ДО 344 500 лв. и начислен ДДС в размер на 68 900 лв. /л.86-гръб от Приложение към делото/
3. Фактура № [ЕГН] от 22.07.2024 г. на стойност 320 400 лв. с основание „Външни услуги, съгласно Договор и протокол за периода 15.07.2024 г. – 21.07.2024 г. с ДО 267 000 лв. и начислен ДДС в размер на 53 400 лв. /л.86 от Приложение към делото/
4. Фактура № [ЕГН] от 31.07.2024 г. на стойност 417 240 лв. с основание „Външни услуги,

съгласно Договор и протокол за периода 22.07.2024 г. – 31.07.2024 г. с ДО 347 700 лв. и начислен ДДС в размер на 69 540 лв. /л.85-гръб от Приложение към делото/

5. Фактура № [ЕГН] от 08.08.2024 г. на стойност 348 000 лв. с основание „Външни услуги, съгласно Договор и протокол за периода 01.08.2024 г. – 07.08.2024 г. с ДО 290 000 лв. и начислен ДДС в размер на 58 000 лв. /л.83 от Приложение към делото/

6. Фактура № [ЕГН] от 15.08.2024 г. на стойност 290 000 лв. с основание „Външни услуги, съгласно Договор и протокол за периода 08.08.2024 г. – 14.08.2024 г. с ДО 241 666,67 лв. и начислен ДДС в размер на 48 333,33 лв. /л.82-гръб от Приложение към делото/

7. Фактура № [ЕГН] от 22.08.2024 г. на стойност 185 000 лв. с основание „Външни услуги, съгласно Договор и протокол за периода 15.08.2024 г. – 21.08.2024 г. с ДО 154 166,67 лв. и начислен ДДС в размер на 30 833,33 лв. /л.80 от Приложение към делото/

8. Фактура № [ЕГН] от 31.08.2024 г. на стойност 110 000 лв. с основание „Външни услуги, съгласно Договор и протокол за периода 22.08.2024 г. – 31.08.2024 г. с ДО 91 666,67 лв. и начислен ДДС в размер на 18 333,33 лв. /л.79-гръб от Приложение към делото/

9. Фактура № [ЕГН] от 31.08.2024 г. на стойност 20 000 лв. с основание „Допълнителна складова обработка, съгласно договор“ с ДО 16 666,67 лв. и начислен ДДС в размер на 3 333,33 лв. /л.77-гръб от Приложение към делото/

Във връзка с установяване на обстоятелствата относно получените доставки и ползвания данъчен кредит и на основание чл. 45 от ДОПК, в хода на ревизията е извършена насрещна проверка на основния доставчик „СКЛАД И ОБРАБОТКА“ ЕООД, резултатите от която са обективирани в Протокол за извършена насрещна проверка № П-22221424189952-141-001/216.12.2024г. /л.210 от приложение/. От доставчика са представени копия на процесиите фактури, придружени с протоколи за извършени услуги /л.125-111 от приложение/. Приложен е сключен на 04.03.2024 г. договор №01/15.06.2024 г. за поръчка /л.95 от приложение/, с който доверителят „МАРС 2023“ ЕООД възлага на довереника „СКЛАД И ОБРАБОТКА“ ЕООД да извърши описаните в чл. 1 дейности, а именно: прием на стоки - кашкавал, сирене и др. млечни продукти, разтоварване, складиране, съхранение в хладилна складова база, разфасовка на кашкавал и бяло саламурено сирене, етикетиране и допълнителна обработка на кашкавала, кашониране и палетизиране на готова продукция, подготовка за експедиране, извършване на качествен и количествен контрол, товарни услуги, експедиция на готова продукция. Място на доставка на стоките не е посочено. В раздел IV са уговорени минимални цени за конкретните дейности. Посочено е, че цените търпят изменение в зависимост от количеството продукция за обработка и срока за изпълнение. Приложен е договор от 01.07.2024 г. за право на ползване на складова площ, находяща се в [населено място],[жк], местност „Батарейта“ №117, стопанисвана от „МЛЕЧЕН ДОЛ“ ЕООД /л.93/. Дружеството „СКЛАД И ОБРАБОТКА“ ЕООД не разполага с персонал, а е наело такъв от „МЛЕЧЕН ДОЛ“ ЕООД и от „ХПП ГРУП“ ЕООД. Приложени са фактури, издадени от последните на „СКЛАД И ОБРАБОТКА“ ЕООД с предмет „наем на персонал за месец юли 2024 г. и месец август 2024 г.“ и „наем на складова площ за месец юли и месец август 2024 г.“ /л.90-гръб до л.91-гръб/. При направена справка в ИМ на НАП е установено, че през ревизирия период дружество „СКЛАД И ОБРАБОТКА ЕООД е отразило представените фактури за наем на склад и персонал. Установено е още, че през ревизирия период в Млечен Дол" ЕООД има назначени 31 лица на трудови договори на длъжности: склададжия и шофьор на товарен автомобил /л.48/, а в „ХПП Груп" ЕООД" ЕООД има назначени 38 лица на трудови договори на длъжности: склададжия, огняр, общ работник, шофьор на товарен автомобил, лаборант, работник поддръжка, работник производител на млечни продукти, фактурист, електротехник, и чистач

/л.47/. За начина на работа и процеса на обработка управителят на „СКЛАД И ОБРАБОТКА“ ЕООД е дал обяснения /л.68 от приложение/

Плащане по деветте посочени по-горе фактури от страна на ревизираното дружество „МАРС 2023“ ЕООД към доставчика „СКЛАД И ОБРАБОТКА“ ЕООД не е извършвано. Финансовите взаимоотношения между страните са уредени чрез тристранни спогодби от 31.07.2024 г. /л.98/ и от 31.08.2024 г./л.97-гръб/, подписани между „МАРС 2023“ ЕООД, „СКЛАД И ОБРАБОТКА“ ЕООД и „ТОП БРАНДС ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД, в които задълженията са погасени посредством прихващане на взаимни задължения. В хода на ревизията е установено, че не са извършени разплащания по представените две спогодби от страна на „Топ Брандс Дистрибушън“ ЕООД към „СКЛАД И ОБРАБОТКА“ ЕООД с цел да покрие задължението на „М. 2023“ ЕООД, както е посочено в срок до 6 месеца от подписване на спогодбите.

След извършен анализ на представените документи и информация, ревизиращият екип е заключил, че представените документи не могат да бъдат доказателство за реално извършени доставки и получени стоки и услуги по посочените фактури. Изтъкнато е, че представените протоколи относно извършените дейности по комплексни услуги към фактурите, между ревизираното дружество „М. 2023“ ЕООД и доставчика „СКЛАД И ОБРАБОТКА“ ЕООД също не могат да бъдат доказателство за доставка. В тях са посочени имената на управителите, които са ги съставили, съответно които са предали и приели извършените услуги - положен са подписи на управителите. Към ф-ра №[ЕГН]/31.08.2024г е представен Протокол за извършени услуги за периода от 22.08.2024г до 31.08.2024г. /л.100 от приложението/, в който е посочено, че услугите са по Договор между Топ Б. Д." ЕООД, в качеството си на изпълнител и Би Си Си 2 ООД, в качеството си на възложител, в случая ревизираното лице не е участник в доставките на услугите. Взето е предвид още, че липсва всякаква търговска кореспонденция - запитване от възложителя, ценово предложение от изпълнителя, размяна на оферти, заявки, предложения, както и че до момента на извършване на ревизията не са извършени разплащания по представените две спогодби. Освен това „М. 2023“ ЕООД не представя доказателства относно доказване на реална доставка. Предвид изложеното и на основание чл. 68 ал. 1, т.1 от ЗДДС и чл.69, ал.1 от ЗДДС във връзка с чл.6, ал.1 от същия закон и установената липса на реално осъществена доставка и настъпило данъчно събитие по смисъла на чл.9 и чл. 25 ал. 2 от ЗДДС, не е признато правото на приспадане на данъчен кредит по подробно цитираните по-горе девет броя фактури от „СКЛАД И ОБРАБОТКА“ ЕООД.

На основание чл. 175 от ДОП от Закон за лихвите върху данъци такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ върху всички установени задължения са начислени лихви към 07.05.2025г. датата на издаване на РА.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 156, ал. 1 във връзка с ал. 5 от ДОПК и след обжалване на ревизионния акт по административен ред, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

С оглед представените по делото доказателства съдът намира, че обжалваният акт е издаден от органи по приходите, разполагащи с материална компетентност. Съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията. Видно

от ЗВР (л.30 от делото), ревизията е възложена от Г. М. В.-Н. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП на длъжност началник отдел “Ревизии” в Дирекция “Контрол” при ТД на НАП, оправомощена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК със Заповед № РД-01-849/31.10.2022г. /л.28 от делото/ на директора на ТД на НАП С.. РА е издаден от органа, възложил ревизията, и определеният със ЗВР ръководител на ревизията – С. А. К., т. е. от лицата, посочени в чл. 119, ал. 2 ДОПК. Към административната преписка са приложени и доказателства за квалифициран електронен подпис на длъжностните лица.

Спазени са изискванията за форма и съдържание на издадените от органите по приходите ЗВР, РД и РА - съответно по чл. 113, ал. 1, чл. 117, ал. 1 и чл. 120, ал. 1 ДОПК. Актовете са връчвани на ревизираното лице, което е могло да се запознае със съдържанието им и да защити правата си. В РА са посочени фактически и правни основания за издаването му, изложени в съставения ревизионен доклад, представляващ неразделна част от него. Настоящата инстанция констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите– негови издатели. Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (ред.- ДВ, бр.85 от 2017 г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпреденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на Съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. Това е относимо и за РД, ЗВР и ЗИЗВР. Предвид изложеното съдебният състав счита, че не са налице основания за прогласяване нищожност на оспорвания акт.

По материалната законосъобразност:

Правото на приспадане на данъчен кредит е сложен фактически състав, който поражда правните си последици само ако са налице всички негови елементи. Това право е свързано с извършването на реална доставка по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9 от ЗДДС. Като доставката на стока по смисъла на закона е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката, а доставката на услуга е всяко извършване на услуга.

Изводът за липса на реална доставка следва да се базира на: установени факти и обстоятелства от обективната действителност и техния анализ чрез прилагане на определени логически правила. Съдът следва да установи, дали изводът за липса на реална доставка е основан на правилна преценка на фактите и обстоятелствата, установени в хода на ревизионното производство. Като в тежест на ревизираното лице е да докаже, реалността на доставките, като благоприятен за него факт, свързан с възникване на правото на данъчен кредит. От своя страна, съдът следва да направи преценка, дали изводът на ревизиращите органи за липса на реални доставки е логически и правно обоснован.

Реалното извършване на доставка е положителен факт от обективната действителност и като

такъв, при настъпването му остават следи и за него са налични доказателства. Доставка на стока или услуга представлява стопанска операция, която има две страни: доставчик и получател. Всяка от страните трябва да притежава счетоводни и търговски регистри за осъществени сделки, както и писмени доказателства, удостоверяващи осъществяването на доставките. Липсата на такива доказателства може да обоснове извод за липса на реално извършени доставки по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС.

Законът е въвел задължението за субекта ползващ данъчен кредит -да докаже материалноправните предпоставки за възникване и упражняване правото на приспадане. Това задължение съществува и за жалбоподателя по настоящото дело. Този извод се извежда от разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК, според което задълженото лице следва да докаже благоприятните за него факти. В този смисъл е и съдебната практика на ВАС и СЕС. Правото на данъчен кредит е субективно притежателно право с насрещен субект приходната администрация, поради което според чл. 154 от ГПК, приложим на основание § 2 от ДР на ДОПК, във връзка с чл. 144 от АПК, доказателствената тежест за установяването му е за жалбоподателя.

Според съдебния състав, в настоящото производство жалбоподателят „Марс 2023“ ЕООД не доказва наличието на материалноправните предпоставки за упражняването на правото на данъчен кредит. Единствените представени от ревизираното лице документи удостоверяващи извършените сделки са процесните фактури и приложени към тях протоколи. Не е изключено, а и обичайно това е и единственият документ, който страна би могла да предостави, но следва да бъде подчертано, че в хода на ревизията, ревизираното лице не е представило по нито една от ревизираните сделки счетоводна, търговска и банкова документация, които да се противопоставят на тезата на ревизиращите органи за липса на доставка.

В хода на ревизионното производство данъчните органи са положили необходимите усилия по установяване на релевантните факти и събирането на доказателства за реалността на извършените сделки. Не са представени договори за поръчки, заявки, информация за начина на калкулиране на цената на стоките, липсва информация къде и от кого е натоварена и съответно разтоварена стоката и от/в чия база. Кой са лицата които са осъществили товаро-разтоварителните дейности, с какъв транспорт е превозена и до къде, за сметка на кого е извършен транспорта. Не са ангажирани доказателства и във връзка с предходните доставки, справки за стокосен поток с цел проследяване заприходването и изписването на стоките по доставчици, клиенти, вид, стойност и количество. Въпреки, че произходът на стоките не е пряко обвързан с правото на приспадане на данъчен кредит, в случая се касае за млечни продукти в не малки количества, за които не може да не е налице някаква проследимост. Липсата на информация относно системата на доставките при съобразяване на горепосочените обстоятелства налага извод за липса на реалното осъществяване на сделките.

Жалбоподателят се позовава на констатацията за притежаван кадрови ресурс от „МЛЕЧЕН ДОЛ“ ЕООД /31 работника/ и от „ХПП Груп“ ЕООД““ ЕООД /38 работника/, но обезпечеността на сочения за изпълнител със складови помещения и с кадрови ресурс само по себе си не доказва изпълнението на конкретните услуги.

По отношение на счетоводната отчетност на жалбоподателя следва да се отбележи, че фактът на осчетоводяване на процесните фактури също се преценява съвкупно с всички останали доказателства по делото, касаещи реалността на доставките. Както притежаването на счетоводни документи, така и редовното осчетоводяване на фактурите, не е достатъчно да обоснове

фактическото извършване на отразените в тях стопански операции. Същото се отнася и за осчетоводяването на последващите такива към контрагенти на жалбоподателя.

За целите на ЗДДС данъчно събитие е изпълнението на задължението за прехвърляне на правото на собственост или извършването на услугата /вж. чл. 6, ал. 1; чл. 9, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 от ЗДДС/. Данъчното законодателство обвързва облагането с ДДС не със съгласието на страните за възникване на облигацията и поемането на задължението, или с документалното и обективиране в договори и приемо- предавателни протоколи, а с изпълнението като резултат. Без да е прехвърлено правото на собственост и извършена услугата данъчно събитие не съществува /естествено в основната хипотеза на облагаема доставка по чл. 2, т. 1-4 от ЗДДС/. Установяването на пораждащият задължението за доставката юридически факт е индиция за реалността на имущественото разместване при изпълнението. Субект на изпълнението /пряко или чрез други лица/ следва да бъде доставчикът.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя не са представени доказателства, опровергаващи изводите на ревизиращите органи за липса на реалност на процесните доставки, въпреки изричните указания от страна на съда - в тази насока. Не са представени други доказателства, различни от събраните в хода на ревизионното производство, които да установят чрез пълно и главно доказване реалност на доставки предмет на спора, поради което и въз основа на изложените по-горе мотиви, съдът приема, че РА е материално законосъобразен. Съдебният състав намира, че от доказателства по делото се установява, че злоупотребата с ДДС по всяка от проверяваните доставки е обусловена от действия на ревизираното лице, насочени към създаване на данъчно предимство. Като това е осъществено, чрез създаването и използването на документите, с цел заобикаляне на закона и постигане на данъчно предимство, като същевременно доставките не са икономически обосновани, независимо от това че са свързани с дейността на дружеството. Знанието за това у ревизираното лице се извежда от: обективните действия свързани със снабдяването и представянето пред данъчните органи на оспорените фактури и приложенията към тях документи, който документално да обосноват неизвършени сделки и услуги, без реално те да са извършени. Тези обективни действия, според настоящия съдебен състав водят до еднозначен извод, че жалбоподателят съзнателно е използвал посочените фактури и приложения към тях, с цел създаване на данъчно предимство.

В обобщение съдът намира, че РА, в оспорената част, е законосъобразен и обоснован, по изложените по-горе съображения, а жалбоподателят, с оглед доказателствената тежест, която носи в процеса, не успя да обори фактическите констатации и правни изводи на ревизиращите органи, поради което жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 22 264 лева /11 383,40 Евро/, определено съгласно чл. 8, ал. 1 вр. с чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 80 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на М. И., в качеството на представляващ на „Марс 2023“ ЕООД с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК] с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221524005452-091-001/07.05.2025 год., издаден от Г. М. В.-Н. - н-к сектор „Ревизии“ като орган възложил ревизията и С. А. К.-гл.инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърден с Решение №906/21.07.2025 год. на Директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при ЦУ на НАП - [населено място].

ОСЪЖДА „Марс 2023“ ЕООД с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите разноски по делото в размер на 22 264 лева /11 383,40 евро (двадесет и две хиляди двеста шестдесет и четири лева/ единадесет хиляди триста осемдесет и три евро и четиридесет евроцента).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението до страните.